

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden kedden egy iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 2 frttal fizethetnek elő, féléves előfizetés el nem fogadtatik.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Pénz- és értékküldemények az

ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ,
a lap szellemi részét illető közlemények az
ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGÉHEZ
czimzendő.

A hirdetési díjazabályzatot lásd az utolsó lapon

Szerkesztő bizottság: elnök **Paget János**; Berde Áron, Szabó Sámuel, Szentgyörgyi József, Vörös Sándor,
felelős szerkesztő: **Gamauf Vilmos.**

Tartalom: Meghívás közgyűlésre. — Hazai szarvasmarhatenyésztésünk irányeszméi. — A harcz a phylloxera ellen. G á b o r J ó z s e f. — Az erdélyrészi okszerű méhész-egylet tagjainak névsora. — Egyleti mozgalmak: Vál. üles martius 7-én. — Egyveleg: Nemzetközi juhkiállítás. A magyar gazdák köre. Csikmegyei gazd. egylet alakulása. Szemelvények a gyümölcsészet terén. — Üzleti heti szemle — Piaczi árak. — Hirdetések. —

MEGHÍVÁS.

Az erdélyi gazdasági egylet alapszabályszerű rendes közgyűlését **1881. april hó 10-én azaz virágvasárnapján, délelőtt 10 órakor** fogja a városház nagy termében megtartani, miről az egylet helyt lakó és vidéki t. tagjai azon kéréssel értesítettnek, miszerint a kijelelt időben és helyen minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek.

A részletes napirend idejekorán közzé fog tétetni.

Kelt az erdélyi gazdasági egylet igazgató választmányának Kolozsvárt, 1881. martius hó 7-én tartott üléséből.

Szabó József,
egyleti alelnök.

Gamauf Vilmos,
egyleti titkár.

Hazai szarvasmarhatenyésztésünk irányeszméi.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi minister Nmlgu Báro Kemény Gábor ur egy átiratot intézett az erdélyi gazdasági egyletnek, melyet midőn igazgató választmányunk őszinte köszönettel fogadott, egyszersmint elhatározta e rendkívül fon-

tos, tanuságos és kormányunk tervszerű gondoskodását a legfényesebben bizonyító enuncziációt lapjában szó szerint közölni s az érdekelteknek beható figyelmébe ajánlani:

„Fel akarom ezen alkalmat használni, hogy a tordai bika-telepről kivánt adatok közlése mellett az egylet elnökségét egyuttal a szarvasmarhatenyésztés emelése szempontjából irányadó vezéreszméimmal is megismertessem.

Szarvasmarhatenyésztésünknek országszerte sajnosan tapasztalható hanyatlása több más okok mellett, melyeket az 1879. és 1880. évi költségvetésekhez mellékelt indokolásokban bővebben kifejtettem s melyek az e tárgyban elnökletem alatt 1879-ben Kolozsvárott tartott és a sajtó útján köztudomásra jutott értekezleteken is kifejezést nyertek, főleg azon körülményre lévén visszavezethető, hogy a községek legnagyobb része nem rendelkezik elegendő számu apaállatokkal, vagy ha igen, azok sok esetben részint faji jellegüknél, részint pedig hibás testalkatuknál fogva az okszerű tenyésztés céljainak meg nem felelhetnek, már a közigazdasági tárca átvétele után felismerve a helyzetet és az annak egezően szükséges javításánál számbajöhető viszonyokat — a szarvasmarhatenyésztés gyökeres reorganisatiójára czélzó két nagyobb szabásu intézkedés keresztülvitelére határoztam el magamat. Ezen intézkedések:

- 1) az országnak tenyészközpontokra való felosztására és
- 2) állami bikanevelő állomások felállítására vonatkoznak.

ad 1) A tenyészközpontok megállapításának czélja a hivatalosan megindított szarvasmarha számlálás s az ekként kiderített országos állatlétszám alapján, továbbá a vidékenként e czélból megbizandó szakértők véleményének kikérése mellett az ország területét földrajzilag külön részekre osztani fel, a végből, hogy ilykép meghatározathassék, hány és mily fajtájú apaállat szükségeltetik, mely irányba tereltessek a tenyésztés, hogy az a helyi viszonyok által legjobban indicált czélnek legelőn megfelelhessen.

Arra nézve, mily nézeteim vannak a rendelkezésünkre álló fajtákat s azok dislocatióját illetőleg s elvileg mily tenyésztési irányt vélek az ország egyes vidékein legcélszerűsábrban inaugurrálni, röviden a következőket jegyzem meg.

Hazánk szarvasmarha állagában a legnagyobb tömeget kétségkívül az eredeti magyar-erdélyi fajta képezi. Mind szám szerint, mind vér szempontjából igen figyelemre méltó helyet foglalnak el azonban a több vagy kevesebb szerencsével hazánkba átültetett nyugati fajták sarjadékai is.

Mig a valódi magyar marha szépsége és utolérhetlen igazvonó képességével a többi fajtákat határozottan tulszárnyalja, a fejlődés gyorsaságát, a hizékonytást s a tejképzést illetőleg a jelesebb nyugati fajtákkal nem versenyezhet. Ebből önkénynt folyik, hogy a szarvasmarhatenyésztés érdekei csak akkor fog-nak helyesen megóvatni, ha ezen jellegek nemcsak fenntartat-nak, hanem az adott viszonyokhoz képest tenyésztés által lehe-tőleg még javíttatnak.

A magyar marhának, mint a viszonyaink között legmeg-felelőbb fajtának természetsszerűen legnagyobb tenyészkerülete leend s mindenütt ott, hol különleges okok és tekintetek annak más fajtával való helyettesítését nem javallják, a nemes hazai igásfajtánkat őseredeti jellegében kívánom fenntartani. Ezen te-nyészkerület magában foglalja a magyar térkép egész hosszáb-an elnyuló éjszakon a Kárpátok kifutói által határolt s délben majd az ország határáig terjedő nagy medencét, ugyszintén hazánkban a Királyhágón tuli részét néhány a keleti határon levő megyéknek kivételével, miglen az országnak a Dunántuli részén gyorsan fejlődő, a hazánk éjszaki és a keleti részében levő nagy hegyek bércein, ugymint: Treucsén, Árva, Szepes, Sáros, Mármaros, sib., továbbá: Besztercze, Naszód, Brassó, Fogaras, Szeben, Hunyad, végre Szörény és Krassóme gyékben a megfelelő helyeken alkalmas hegyi fajtákat vélem helyesnek terjeszteni, oly vidékeken pedig, pl. nagy városok közelében, melyek kiválólag vannak hivatva a tej eladásra és hustermelésre ott alkalmas, gyorsan fejlődő sok hust és tejet termelő fajtákat ki-vánok szaporítani.

A meglevő tenyészanyag, illetőleg annak beszerzési for-rásai tekintetében megjegyzem, hogy az államnak magának csu-pán egy telivér magyar-erdélyi fajta törzs gulyája van, a me-zőhegyesi ménesbirtokon. Ez évenként 35—40 apaállatot és mintegy ugyanauyi üszőt volt képes a közönség rendelkezésére bocsátani. Ezen számot máris növeltem az által, hogy az eddig gazdasági tejszükséglet fedezésére felhasználó 50—60 magyar tehenet a törzsgulyába osztattam be s helyettük a szükségelt tej termelésére kuhlandi marhákat hoztattam.

Vannak azonban Szabolcs, Hjdú, Zemplén és Beregmö-gyében, lejobb az alföldön s a Dunántuli részekben jelesebb gu-lyák, melyekből szép számban vásároltam tenyészdikákat s ezek az ilyeneket szükségelt községeknek kiadattak. A külföldi faj-tákat illetőleg is léteznek már az országban eléggé megbizható beszerzési források. A rendelkezésem alatt állók közül első helyen felemlitem a kisbéri és bábolnai ménesuradalmak tenyé-szeteit.

De hogy a külföldtől emancipáljam hazai tenyésztésün-

ket, hogy tenyésztési központokat teremsek, forrásokat nyis-sak, melyekből az utat tévesztett tenyésztő javító anyagát me-ritse: tekintettel az egyes tenyészkerületek szükségere pepine-riákat létesítettem és p. a magyar-óvári, keszthelyi, kassai, lipó-tújvári és a kolozs-monostori tanintézetek gazdaságaiban, hol kitünőleg kezelt magyar-erdélyi, allgauti, kuhlandi, berni és mürzhali fajta tenyészetek léteznek s itt a tenyésztő közönség máris figyelemre méltó tenyészanyagot szerezhet magának.

Mind a magyar, mind egyes nyugati fajtákból, a rendel-kezősemre álló alaphoz képest mint egy 514 darabot vásárol-tattam és ezekből 295 darabot adtam át használatra a közsé-geknek igen kedvező feltételek mellett — tervszerűen mindig figyelemmel arra, hogy az egyes helyekre az ottani viszonyok-nak megfelelő fajta jusson, hogy egyfelől mentől kevesebb bizonytalan kísérlet tételessék keresztezésekkel, másfelől pedig a marhaállomány vér tekintetében ne válják csekélyebb értékű keverékké.

Az apaállatok megszerzésében a magyar-erdélyi fajtát illetőleg legtöbb nehézséggel az erdélyi részekben kell küzdeni. Ott ugyanis a hazai marhát, értem a Királyhágón innen te-nyésztett törzsöt azon bár csekély varietásnál fogva, mely köz-te s az Erdélyben megállandósult jelleg között létezik, — a gaz-dák nem kedvelik, — másrészt pedig a szükségletnek meg-felelő számú apaállatok nem neveltetnek.

Ezen hiányon jelentékenyen véltem segíthetni az álta-lam contemplált, fentemlített második intézkedés t. i. a bika-borjuk vásárlása útján megalapítandó bikatelepek felállítá-sa által.

ad II. A bikanevelő állomások rendeltetése első sorban a községeknek, utóbb a magánbirtokosoknak a tenyészeteikhez szükséges apaállatok beszerzését lehetőleg megkönnyíteni.

Ily bikatelep több tervezetik az országban. Egyelőre azonban, küzdve a kezdet nehézségeivel, két telep szervezése kezdetett meg, ugymint: taraczközi (Mármarosme gyében) s a tordai (Torda-Aranyosme gyében).

Ez utóbbi, melynek berendezése az egyletet inkább ér-dekli, a pénzügyministerium kezelése alatt álló tordai urada-lomból kihatított mintegy 900 hold földbirtokon állíttatott fel. A birtok főalkatrészei: a kis- és nagy Királyrét, összesen 600 hold körül, jobbára kaszáló és szántó föld — és a Torda köz-vellen közelében levő körülbelül 300 holdat tevő legelőterület.

Ezen birtokhoz a közel jövőben még a Kolozsvár mellett fekvő s az ottani gazdasági tanintézethez tartozó, jelenleg ha-szonbérlet mellett kezelt boói birtok (300 hold) fog csatol-tatni.

Miután a tordai birtokon fennállott épületek csupán lakás czélokra szolgálhattak, ezeknek részben átalakítására, továbbá egy új istálló s egyéb gazdasági épületek s a műszaki mun-kálattal igényelt vízvezeték létesítésére eddig mintegy 19,000 frt fordíttatott.

A telepen tartandó bikaborjuk száma a bevégzett szer-vezés után, 600-ra van előirányozva. A jelenlegi állomány 219 darab kizárólag magyar fajta, 1 évestől 2 és 1/2 éves korig.

A takarmányozás, mely részben vállalkozó által szállított akarmányművekkel fedeztetik, belterjesnek mondható, a meny-nyiben a borjuk szénán telelnek és korukhoz, úgy fejlettségükhöz mért rendes abrak adagolásban részesülnek.

A telep ügykezelését báró Kemény György, Torda-Aranyosmegye főispánjának kiváló buzgósággal gyakorolt főfelügyelete mellett gróf Thoroczkay Pál felügyelő vezeti, ki mellé segédkezésül még egy ispáni minőségben alkalmazandó fiatal gazdát s egy szakavatott állatorvost szándékozom kinevezni.

Az egyesület felterjesztésében foglalt másik kérdést, a borjuvásárlást illetőleg tudatom, hogy ezt eddig a környező megyék főispánjai teljes megelégedésemre eszközölték s a jövő tavasszal is — feltéve, hogy a rendszeresítendő állatorvosi állomás még betöltve nem leend, — a következő közegeket fogom a borjuvásárlás ügyletének teljesítésére felkérni:

- 1) Báró Bánffy Dezső Szolnok-Dobokamegye főispánját;
- 2) Gyarmathy Miklós, kolozsmegyei alispánt.
- 3) Báró Kemény György, Torda-Aranyos-,
- 4) Béli Gergely, Maros-Torda-,
- 5) Zeyk Károly, Alsó-Fehér-,
- 6) Gróf Bethlen Gábor, Kis- és Nagy-Küküllő- és
- 7) Dániel Gábor, Udvarhelymegye főispánját.

Ezek volnának azon fontosabb adatok, melyeket, habár azok jobbadán már előzőleg a napi sajtó, valamint szaklapjaink által is közöltettek, ezuttal az egylet szíves tudomására hozni kívántam s az állattenyésztés érdekeinek szempontjából ohajtom és elvárom, hogy az egylet az általam nem épen kecsegtető viszonyok között kezdeményezett ügyet érdekkörében melegen fekarolván, azt teljes befolyásával előremozdítani, kedves feladatai közé fogja sorozni.

Budapest, 1881. január 30.

Báró Kemény Gábor.

A harez a phylloxera ellen.

A mint a kimutatásokból tudhatjuk Franciaországban már a 60-as évek elején kezdett a szőlő pusztulni, de még akkor nem ismerték fel a baj valódi okát, hanem a szőlő pusztulását egyéb körülményeknek tulajdonították. Később azonban, a mint a vész terjedni kezdett, nagyobb érdekltséget keltett és figyelmesebben keresték a baj okát, mire a 60-as évek vége felé csakugyan rá is jöttek arra, hogy a szőlő pusztulását egyedül a gyökerén élősködő phylloxera okozza. Ekkor azután, midőn a vész indító okát csalhatatlanul felfedezték, igen helyesen minden mozgalom arra törekedett, hogy az indító ok: a rovar megsemmisítsék és mindenféle kutatások és kísérletek mind oda céloztak, hogy oly mód vagy szer fedeztessék fel, mely a rovar teljesen elpusztítsa, úgy azonban, hogy a szőlőfa élete megmaradjon, de a mellett az irtási költségek is könnyen elviselhetők legyenek.

Számtalan vegyszer próbálgatásával, főképp miután a francia kormány 300,000 franc jutalmat tűzött ki a pusztító szer felfedezésére, ezer meg ezer ember mind csak azon fáradozott, hogy a legjobb pusztító szert ő fedezte fel. De arra nem is igen gondolt az egész Europa, hogy erélyes vérendszerral

az ép helyektől távol tartsa a veszélyes ellenséget, hanem a vessző forgalom folyt addig, míg már minden ország el volt lepve phylloxerával.

Eddig tehát minden a rovar ellen indult mozgalom, csak egy cél felé törekedett.

Hanem, a midőn már több évi küzdelem után azon meggyőződésre kezdtek jönni, hogy a számtalan kutatások, kísérletek és a jelentékeny jutalom kitűzése dacára is oly szer fel nem fedeztetett, mely a rovar biztosan és olcsó elpusztítsa; a mellett a vész oly gyorsan terjed, hogy az egész európai szőlőszetet a végpusztulással fenyegeti, az eddig egy cél felé: az indító ok megsemmisítésére indult mozgalom egy másik irányban kezdett elágazni és azok közül, kik a phylloxera ügygyel foglalkoznak, többen azon kezdtek gondolkozni, hogy ha a baj indító oka: a rovar meg nem semmisíthető, legalább a másik ok, a szőlőfának a vész iránti hajlama, a mennyire lehet, kissebbítsék. És ezen újabb elágazás, oly szőlőfajok felkeresésére irányította minden törekvéseit, melyek erősebb szervezetűk és gyökérsző képességüknél fogva a rovar támadásainak jobban ellent állanak.

Tagadhatatlan, hogy ezen két út helyesen van megválasztva, mert akár az egyik, akár a másik okot vagyunk képesek távol tartani, megsemmisíteni, vagy a hatását gyengíteni, ép oly mértékben tudjuk a szőlőnket a véstől megvédeni és teljesen vagy részben meg is gyógyítani.

Mert az elvitázhatatlan tény, hogy minden állat vagy növény csak úgy lesz beteg, ha egy részről arra magának hajlama van, vagyis gyengébb szervezete által a külső beható ok támadásának nem képes ellent állani. Más részről ha a hajlammal bíró gyenge szervezetet valamely külső beható ok megtámadja.

Épen azért, habár az eddigi tapasztalatok után mind két célról még igen messze állunk, (mert az elsőt még igen kis mértékben értük el, az utóbbit pedig még csak vérmes reményekben messze látjuk magunk előtt), de mivel még ennél jobb utakat nem ismerünk, nekünk is minden erőnköl ezen két cél felé kell törekednünk. De hogy küzdelmeink a lehető legnagyobb sikerhez vezessenek, a teendőt határozott részletekre kell osztanunk és jól kigondolt haditerv szerint kell a cél felé törekednünk. Ugyanis az elsőt, vagyis a rovar káros hatása elleni törekvésünket két részre kell osztanunk és pedig először is, a legszigorubb vérendszerral, a még meg nem támadott helyektől a rovar távol kell tartanunk, melyre nézve a leghatalmasabb lépés azon intézkedés volt, mely minden oly anyag szállítását betiltotta, mi a rovar az ép helyekre be hurczolhatná.

De hogy ezen üdvös intézkedés is a kellő sikert eredményezze, minden módon oda kellene hatni, hogy ezen veszély nagysága és épen közvetlen a népre való káros hatása a nép minden rétegével megismertessék. Mindenféle lapoknak, naptáraknak és a községeknél kiosztandó népszerűen irt rövid, de a veszély nagyságát minél rémesebben feltűntető, a mellett a rovar, annak távol tartását és pusztítási módzatait tárgyáló iratokkal addig kellene izgatni a népet, míg az valósággal fellá-

zadva, népfelkelést intézne a phylloxera ellen! Mert ha a szőlővidékek népe az ügyet magáévé tenni s minden ember ismerni fogja az abból reá származható károkat — egyik a másikra fog vigyázni, hogy a vész valamikép be ne hurczoltassék. És ha a rovar kutatását és felfedezését ugyszólva minden szőlősgazda megtanulja, a netalán keletkezett kissebb foltok is azonnal elnyomhatók lesznek, ily módon minden szőlő község a saját jövedelmének megmentésére közös akarattal fog hatni és egyesek nem lesznek képesek a vést behurczolni és azt eltitkolni.

A phylloxera által már ellepelt helyeken a szőlő kivágása s az eddig legjobbnak bizonyult székének és a víz általi elárasztás, vagy bármi még ezután felfedezendő mód által a legnagyobb erőfeszítéssel is pusztítandó lenne a phylloxera.

A mi pedig a másik czélt t. i. a szőlőfa hajlamának kissebbitését illeti, én ettől kevés szabadulást várok, mert azt tudom ugyan tapasztalatból, hogy a vad növények, melyek a nemesítések által nincsenek kiforgatva eredeti épségökből, erősebb szervezettel bírnak és minden befolyásnak jobban ellent tudnak állani és ezt teszem fel a vad szőlőfáról is.

Hanem miután azok is szőlőfák, melyeket a rovar szintegy megtámad és meglehet, hogy a mi éghajlatunk alatt azokat is épen úgy semmivé teszi, a mint Klosterneuburgban láttam is, hogy a rovar pusztításai miatt azok is szenvednek: a különbség csak az, hogy ezek későbbben fognak kipusztulni, de a vége még is csak a lesz, hogy a termésre képtelenné tételnek.

A mellett azon amerikai ellentállóbb fajoknak a gyümölcse bornak nem használható, a nemesítések pedig nagyon megnehezítenék a szőlő miveletet. És végre ha ezen szőlő fajok a rovar támadásaival csakugyan jobban fognak dacolni, azt fogjuk elérni vele, hogy a rovar végkipusztulásáról teljesen le kell mondanunk, mert épen ezen szőlőfajok erősebb élete által a rovar nemcsak örökre fenn fogjuk tartani, hanem azt ezen eljárás által mesterségesen is tenyészteni fogjuk. Épen azért, miután a fentebbi okaim miatt ezen szőlőfajoktól a szőlőszet megmentését nem reményelem, másfelől pedig, ha azokra nézve a kísérletek nem elég óvatossággal tételnek meg, a rovar mesterségesen is tovább terjesztik, — nem nagyon rajongok az amerikai szőlőfajokért. Hanem mindamellert miután még erre nézve a tett kísérletek megbízható eredményre nem vezettek, hogy semmi kísérlet el ne mulasztassék, a mi némi reményt ígérhetne, én is azon nézetben vagyok, hogy a beható kísérletek ez irányban is megtéssenek és minden jónak vélt ily szőlőfaj ellentállása kipróbáltassék.

Ezen irányban teendő kísérleteket is úgy látnám czélhoz vezetőknék, ha egy a rovar által már meglepelt, de az ép szőlőktől minden esetre messze elszigetelt és minden oldalról megvédhető helyen, az amerikai fajokból tiszta új táblácskák ültetnének és ugyan egy időben azok mellé az ide való fajokból is 2—3 táblácska állíttatnék. Azon kívül az amerikai fajokból soronkint is tételnek ültetés, felváltva az ide való fajokkal.

Ily módon azután az ellentállási képességre nézve a figyelmes kísérlet által a különbség felderíthető lenne.

Sőt némely ideális nézetek megdöntésére és a közönség megnyugtatására, meg lehetne ugyan ott még a különféle miveleti eljárásokkal is kísérteni a szőlőfa ellentállását.

Hanem én e tekintetben semmi különbséget nem várok a rovar támadásaival szemben, mert az teljesen igaz ugyan, hogy a gyengébb szervezetet hamarabb legyőzik a paraziták, de a megtámadhatásnak mindenik egyaránt ki van téve és e tekintetben a miveletek módosulásai semmi befolyással nem bírhatnak és nem is bírnak.

A rovar akárminő mivelet által kezelt szőlőt egyaránt megtámad, mutatja ezt a klosterneuburgi kísérleti szőlő, hol rövid, hosszú csapos, szálvesszős és lugos-miveleteket mind megtámadott és kipusztított.

Tehát az ellenállásra csak a szőlőfa életereje és a gyökérezet elterjedése tehet különbséget, mire nézve ismét egyedül a talaj kövérsége bir befolyással.

Egyébiránt a legerősebb töke gyökereire is, ha a phylloxera elterjed, még abban az évben a termését is megérleli, de már a következő évben vesszőt is alig hajt, mert az erős vessző kihajtása után a jövő tavaszig úgy elszaporodik rajta a rovar, hogy a jövő tavaszon már nem képes vesszőt hajtani.

Ezen eset szépen volt látható Péérben néhány igen jó karban levő szőlőben, melyek még 1879-ik évben erős vesszőkkel bírtak és jól termettek, de már 1880-ban egy araszos vesszője volt s a rajta lévő termés fejletlenül összezsugorodva maradt. Minden tapasztalat oda mutat, hogy a legrationalisabbnak vélt szőlőmivelettől sem ijed vissza a phylloxera!

Tehát az ily már ellepelt helyen úgy az amerikai, mint az ide való vad és nemesebb szőlőfajoknak csak tisztán az ellentálló képessége lenne meg kísérlendő.

A mi pedig ezen szőlőfajoknak szaporítási, nemesítési, mivelési módjait és bornak való használhatóságát illeti, a teendő kísérletek ne vészes helyeken tételssenek, hol az ezen irányban elérendő eredmények a rovar támadásai miatt mindég hiányosak lennének. Hanem ezen kísérletek eszközöltessenek vészmentes helyeken, különösen saját földdel rendelkező állami intézetekben, hol egyuttal az inficiált helyeken már jobbnak bizonyult szőlőfajokból nagyobb mennyiségű gyökeres vagy sima vesszők is szaporíttatnának, de csak azon esetben, ha a szaporításra szánt szőlőfák, itt magról szaporítva vagy vészmentes helyről, mint sima vesszők, már előre beszerezve voltak. Hanem hogy a vészes helyekről bár mily jónak bizonyult fajok is csupa előre való gondoskodásból még vészmentes szőlőbe szaporítás végett átvitessenek, az mint szándékos megfertőztető eljárás a legveszélyesebb lenne.

Érdiőszeg.

Gábor József.

Az „Erdélyrészi okszerű méhész-egylet“ tagjainak névsora.

I. Alapító tagok:

- 1) Ajtai K. Albert, Kolozsvár. 2) Ábu József, Kolozsvár.
- 3) Báró Bánffy Dániel, Kolozsvár. 4) Bak Lajos, Kolozsvár. 5) Balla Pál, Szamosfalva. 6) Gebhardt Döme, Kolozsvár. 7) Csiki János József, Kolozsvár. 8) Szentgyörgyi Lajos, Kolozsvár. 9) Voith Gergely, Kolozsvár. — 20—20 fittal. Összesen 9.

II. Rendes tagok:

1) Báró Bánffy Ernő, Kolozsvár. 2) Benel Ferencz, Kolozsvár. 3) Békésy Károly, Kolozsvár. 4) Czetz Péter, Kolozsvár. 5) Csiky Imre, Kolozsvár. 6) Gróf Eszterházy Miguel, Felső-Kodály. 7) Dr. Groisz Gusztáv, Kolozsvár. 8) Gamauf Vilmos, Kolozsvár. 9) Gajzágó Tivadar, Bács. 10) Gombos Gergely, Kolozsvár. 11) Heinrich József, Kolozsvár. 12) Id. Hutter Samu, Kolozsvár. 13) Korbuly Bogdán, Kolozsvár. 14) Krézsek István, Kolozsvár. 15) Mátyás Áron, Kara. 16) Merza Joachim, Kolozsvár. 17) Orbán József, Kolozsvár. 18) Placsek ezredes, Kolozsvár. 19) Puskás Béla, Kolozsvár. 20) Roska Márton, Oláh-Gyéres. 21) Dr. Réthy Mór, Kolozsvár. 22) Simay Lukács, Türe. 23) Siczen Albert, Mező-Szent-György. 24) Suchan Wenczel, Kolozsvár. 25) Szentgyörgyi József, Kolozsvár. 26) Szalma György, Sárpatok. 27) Tamási János, Kolozsvár. 28) Tauffer János, Kolozsvár. 29) Tóth József, Kolozsvár. 30) Tulogdi Samu, Kolozs-Monostor. 31) Veress Ferencz, Kolozsvár. 32) Veliits Károly, M.-Fráta. 33) Vikol Kálmán, Kolozsvár. 34) Wellikán József, Kolozsvár. 35) Waltz Lajos, Kolozsvár. — Évi 2 frttal. Összesen 35.

III. Pártoló tagok:

1) Hegyesi Vilmos, Kolozsvár. 2) Kállai Lajos, Kolozsvár. 3) Meiszner József, Kolozsvár. 4) Dr. Szöcs Emil, Kolozsvár. 5) Veliits Lajos, Kolozsvár. 6) Züllich István, Kolozsv. Összesen 6. — Évi 1 frttal.

Egyszersmint értesítjük egyletünk t. tagjait, miszerint a „M é h é s z e t i l a p o k“, ezen Kriesch János műegyetemi tanár által kitűnő szakismerettel szerkesztett képes szaklap előfizetési ára egész évre 3 frt ugyan, ha azonban egyletünk tagjai legalább 15-ön jelentkeznek, ezen nagybecsű lapot egyenként évi 1 frtjával kapják, eddigelő tagtársaink közül h e t e n jelentkeztek; kérjük mindazokat, kik e lapot ily potom áron még járattatni óhajtanák, ezt egyleti elnökségünknel mielőbb kijelenteni, hogy a lapot ideje korán megrendelhessek. —

A fennebb közölt névsorból kitetszik, hogy egyletünk rövid idő alatt szép számú tagot számlál ugyan, mindazonáltal ez még nem elég arra, hogy ilyen közgazdasági jóllétünk fejlesztésére hivatott egylet támogatását egy magára előmozdítani képes lehetne! Reméljük azonban, hogy a magas kormány sem fogja tőlünk anyagi segélyét megtagadni, úgy mint azt már eddig is a Királyhágón tuli hazarészben fennálló 7 ilyen testvér egylet irányában is tanusította; — de hogy azt kellőképpen fölhasználhassuk: szükségünk van minél tömegesebb támogatásra, hisz a cél közös, az nem egyesek célja! A tagsági díjak oly csekélyek, hogy azt bárki is könnyen áldozhatja olyan célra, mely hazánk közvagyonosodását előmozdítani van hivatva. — Tagsági díjak, a következők:

Alapító tagok egyszersmindenkorrá legalább 20 frtot. — Rendes tagok, 3 éven át évi 2 frtot. — Pártoló tagok 3 éven át legalább évi 1 frtot fizetnek.

Kolozsvárt, 1881. márczius 19-én.

Voith Gergely,

az erdélyrészi okszerű méhész-egylet id. igazgató alelnöke.

Egyleti mozgalmak.

Választmányi ülés 1881. márczius hó 7-én.

Tartott a lelnök Szabó József elnöke alatt, jelen voltak: Báró Jósika Sámuel alelnök, Báró Bánffy Dániel, Girsik János, Szeukowich Márton, Demeter Károly, Sárosy Pál, Szentgyörgyi Lajos; Tompa Károly, egyleti ügyvéd és Gamauf Vilmos egyleti titkár.

32. A február 7-én tartott ülés jegyzőkönyve felolvasatván — a mai jegyzőkönyv hitelesítésére Báró Bánffy Dániel, Girsik János és Sárosy Pál tagtársak kéretnek fel.

33. Egyleti titkár alapító tag Gróf Kálnoky Pál halálát jelenti be — sajnos tudomásul szolgálván, az egyleti pénztár e halálesetről a netáni kellő intézkedések végett értesíteni fog.

34. Az idei közgyűlés határnapjának kitűzése forogván fenn — egyhangulag f. évi april hó 10-ike, Virágvasárnapja tűzetik ki a szokott helyen és időben, mely alkalomra a Budapestben tartózkodó egyleti elnök külön meghívandó lesz.

35. Az elnökség előterjesztése a gazdasági időjelző intézet térképeinek, esetleg később táviratainak meghozatala és az egyleti iroda utcai homlokzatán való kifüggesztése iránt — egyhangulag elfogadtatott, a szükséges költsékezésre az elnökség felhatalmaztatott és azonkívül felkérte, hogy ezen nálunk még új és szokatlan intézménynek megismertetéséről népszerű előadás, valamint a lapok útján gondoskodni sziveskedjék.

40. Az irtások és foglalások ügyében teendő felterjesztés kidolgozására felkért bizottság jelentését beadván — az egyhangulag elfogadtatott és a szöveg a nmlgu igazságügyminiszteriumhoz, valamint pártolás kikérése mellett a nmlgu földmívelési ministerumhoz is másolatban felterjesztendő lesz.

41. Szebeni hadparancsnokság 632. sz. a. tudatja, hogy a remondatelep céljára felajánlott, összesen 25 birtok előleges megszemléléséről gondoskodott — lapban közöltetett.

42. Ministerium 39,867. sz. a. a tordai bikatelepről részletes ismertetést nyujtván, egyszersmint az országos szarvasmarhatenyésztés emelésére vonatkozó terveit közli — igazgató választmány hálás köszönettel fogadván a nmlgu minister urnak kegyes gondoskodását és szakavatott buzgólkodását, a felette érdekes és tanuságos magas leiratot az „Erdélyi Gazda“ hasábjain egész terjedelmében közölni fogja.*)

43. Ministerium 3837. sz. a. a phylloxera elleni védekezés ügyében a törvényhatóságokhoz intézett körrendeletét küldi meg — lapokban közöltetvén, tudomásul szolgál.

45. Ministerium 5230. sz. a. tudatja, hogy Romániában a marhavész megszűnt — tudomásul szolgál.

45. Ministerium 5127. sz. a. inti a gazdaközöniséget, hogy az olcsó (de gazmaggal telt) luczerna és heremag rosta-alját vetőmagul meg ne vegye; — lapban közöltetett.

46. Ministerium 5641. sz. a. tudatja, hogy Budapesten nagyobb mennyiségű távirdai sodrony van eladó — lapban közöltetett.

47. Ministerium 6389. sz. a. a május elején Budapesten

*) Lásd a jelen számban.

artandó tenyészállatvásár programját küldi meg — lapban közöltetett.

48. Borászati kormánybiztos 179. sz. a. az országos pinczemesternek erdélyi körutjáról szóló jelentését küldi meg — az „Erdélyi Gazdá”-ban közöltetett.

49. Borászati kormánybiztos 125. sz. a. a szőlőmetszés gyakorlati bemutatására terület kijelölését kéri, — intézkedés fog tétetni.

50. Borászati kormánybiztos 104. sz. a. a szorosabb összeköttetés érdekében a szőlészeti szakosztály elnökségének névsorát kéri — miután minden beadványt lehetőleg gyorsan és megfelelően az egyleti központ szokott elintézni, esetleg az illetékes forumhoz áttenni, a kormánybiztos ur felkérte, hogy becses átiratait továbbra is az egyleti elnökséghez sziveskedjék intézni.

51. Borászati kormánybiztos 146. sz. a. az országos mintapince szervezetéről értesít — lapban közöltetett.

52. Borászati kormánybiztosnak 179. sz. mellett küldött felvilágosításai a magyar cognactermelésről — lapban közöltetni fognak.

53. Országos magyar gazd. egyesület 105. sz. a. a szövetségi közgyűlésen tárgyalandó kérdéseket küldvén meg, azokra martius 25-éig választ kér — ezen kérdések tárgyalására Szabó József elnökle alatt, Gróf Bethlen István, Gróf Schweinitz Gyula, Vörös Sándor, Tóth Zsigmond, Girsik János, Gámán Zsigmond és a titkár személyeikben bizottság küldetik ki, mely első ülését martius hó 11-én fogja megtartani, felhatalmaztatván egyszersmint, hogy a megállapított válaszszöveget az elnökség útján a kiűzött határidőre a t. társasághoz közvetlenül beküldhesse.

54. Lótenyésztési részvénytársaság 1880-ik évi mérlegét küldi be — tudomásul szolgálván, a 3 frt osztalék felvétele iránt intézkedés fog történni.

55. Kertészeti szakosztály tudatja, hogy Tauffer Ferencz urral egyetértve, annak bolti helyiségében állandó gyümölcsbazar kíván létesíteni s erre, valamint a felmerülhető csekély költségekre az igazgató választmány beleegyezését, illetőleg utalványozását kikéri — igazgató választmány, a midőn az állandó gyümölcsbazar eszméjét melegen üdvözli s felkarolja; elvárja a kertészeti szakosztálytól, hogy a kiviteli módzatokra, valamint a költségre nézve mielőbb részletes programot és kimutatást fog beterjeszteni.

56. Kertészeti szakosztály indítványozza, hogy Dr. Lucas Ede, Grégoire Nelis és Bereczki Máté hirnemes pomologusok az idei közgyűlésen tiszteletbeli tagokká választassanak — midőn igazgató választmány a maga részéről ezen indítványt a legmelegebb pártolással fogja a közgyűlésnek beterjeszteni, egyszersmint kegyeletes kötelességet vél teljesíteni akkor, midőn hazai gyümölcsészeink nestorát: az érdemekben megöszült id. Bodor Pált szintén tiszteletbeli tagul javaslatba hozni kívánja.

57. Kertészeti szakosztály indítványa a közbelki asztali szőlőnek a nagy-utcai szőlőbe való átvitele és itten a mivélés-

nek csakis karikás és Guyot rendszerre való szorítása iránt — a szőlészeti szakosztálynak bekérendő véleménye alapján fog oly módon elhatározatni, hogy egybehangzás esetén az elnökség a szükséges intézkedésekről azonnal gondoskodni fog; miglen ha a szőlészeti szakosztály nézete a kertészeti szakosztályétől eltérne, ez ismét az igazgató választmány elé lesz végeldöntés végett beterjesztendő. —

Hitelesítik:
Br. Bánffü Dániel,
Girsik János,
Sárosi Pál.

Szabó József,
egyleti alelnök.
Gamauf Vilmos,
egyleti titkár.

EGYVELEG.

— Nemzetközi juhkiállítás. A m. kir. földművelési miniszter urtól a következő értesítést vettük: A meklenburg-sterlitz gazdasági egyesület folyó év május hó 24 és 25-ik napjain Neubrandenburgban lóvásárral összekötött nemzetközi juhkiállítást rendez; de a kiállításra csupán oly helyekről származó juhek küldhetők, a mely helyek, illetőleg azoknak környékei, 20 kilométer távolságra és a kiállítandó állat utnak indítását megelőzőleg legalább 21 nap óta mindennemű ragályos betegségektől teljesen mentesek. Ha az országban időközben marhavész ütne ki, az illető övrendszabályok teljes mértékben alkalmaztatván, a kiállításra Magyarországból juhek nem küldhetők.

— A magyar gazdák köre Budapesten, egyelőre a Tigris szállodában bérelt helyiségben martius 17-én nyílt meg, a tagok száma ma már a 400-at haladja. Az első igazgatósági ülésről, mely martius 19-én tartatott, a következő érdekes tudósítást hozza a „Magyar föld”: E gyűlésen Somssich Pál elnökle alatt részt vettek: gr. Széchenyi Pál és Bujanovics Sándor alelnökök, továbbá Korizmics László, Türr István, Luczenbacher Pál, gr. Desseffy Aurél, dr. Lederer Sándor, gr. Ráday Gedeon, Máday Izidor, Tormay Béla, dr. Krausz Izidor, Tarnóczy Gusztáv, Szávost Alfons, Karpeles Albert, Miklós Gyula és Andaházy Pál igazgatósági tagok. Az ülés megnyitásával, miután 32 új tag bejelentetett és az igazgatóság által felvételre előtérített tárgyat az elnöknek a kör megnyitáról adott jelentése kapcsán a további működésnek kérdése képezvén: elhatározatott, hogy az összes gazdasági egyletek és az összes lapok útján közzéteendő felhívással a gazdaközönség figyelme felhívassék a kör megalakultára és megkezdett működésére, mely felhívás különösen hangsúlyozza azt, hogy a kör feladatának ismeri gazdaságunkat illető minden ügyökben lehetőleg segítségére lenni és a mennyire már ma teheti, minden hozzá intézendő kérdésben készséggel ad felvilágosítást. — A körnek egyik főcélja lévén nyilvános eszmecserék útján a gazdasági ügyek iránti érdeklődést lehetőleg előmozdítani, ebből kifolyólag a kör helyiségeiben nyilvános vitatkozással egybekötött értekezések fognak tartatni. Ez értekezésekre minden szombat esti 7 órája tüzetelt ki, ha pedig hetenként két értekezés tartatnék, a rendkívüli előadás napjával a szerdai nap határozatott. Minden

ily értekezést igazgatósági ülés előz meg, az értekezések estői pedig a körnek mind meg annyi nagy gyűlései lesznek, a mely alkalommal minden egyes tag tetszés szerinti indítványokat tehet és azokat indokolhatja; a kültagok esetleges indítványaitak levélben tehetik meg. — Az igazgatóság ezután nagy köszönettel vette tudomásul a földmivelési miniszter azon intézkedését, hogy a kör számára több mint 40 szaklapot és pedig az összes hazai szaklapok mellett a legkiválóbb német, francia és angol szaklapokat megrendelte és ennek kapcsán elhatározta az igazgatóság, hogy a miniszter ezen szives adományáért az elnökség személyesen fejezze ki köszönését. — Itt elhatározatott még az is, hogy a kör számára a napi lapok is megrendeltessenek. — Végül, mint az ülés egyik legfontosabb tárgya, szóba került a „közvetítési intézet“ felállításának kérdése, mire nézve kimondatott, hogy a kör igazgatósága maga dolgozza ki ezen intézet tervezetét, mely jóváhagyás végett az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület“ igazgató választmányának lesz bemutatandó. A tervezet elkészítésére Korizmics László, Bujanovics Sándor, Luczenbacher Pál, gr. Desseffy Aurél és Szávost Alfons tagok küldettek ki, felkérve, hogy a tervezetet a legközelebbi ülésre bemutassák. — Ezzel az ülés befejeztetett. —

— A „csikmegyei gazdasági egyesület“ megalakítása tárgyában a felhívások a napokban szétküldettek. Reményünk van, hogy a lelkészek és tanítók lesznek az elsők, kik beiratkoznak és buzdítani fogják kisebb gazdáinkat is a beiratkozásra; annál is inkább, mivel a tagsági díjak igen mérsékelten lettek megállapítva. Az alapító tagsági díj 50 frt, a rendes tag fizet 3 frtot, évdíjas 1 frtot és a pártoló tag 10 frt évenként. Az alakuló gyűlés idejére nézve megjegyezzük, miszerint igen helyesen tenné a létesítő bizottság, ha nem várná be a tavaszi munkaidény megjöttét, mivel sokan a legjobb akarat mellett sem jelenhetnének meg. Áldást és sikert kívánunk az üdvös kezdeményezéshez.

— Szemelvények a gyümölcsészet terén. Lesz-e 1881-ben gyümölcsünk? lesz, ha az év nem terméketlen és ha a termőfáink körül pontosan megtettük a teendőket és ha továbbá a télen nem mulasztottuk el megemlékezni a féregpusztító mádaraknak szorgalmas étetéséről korpa, kendermag, köles, rostaalja, vadrepeze és hasonló kevés értékű anyaggal; mert ámbár a tél nem volt oly rendkívül zord, mint 1879-ben, mégis olyan éles, hogy kivált a legszorgalmasabb apró czinkék tápségtség nyerése nélkül alig tudtak kitelelni. A gyümölcsnemek, a melyekre számíthatunk a következők: bogyneműek, az alma, a körte, a dió, a mogyoró és a szőlő, de a miből tán kóstolót se nyerendünk, az a szilva, mert ebből tavaly annyi volt, hogy a szilvafák mind összetörték ott, hol az ágak erőlyes megtámasztásáról a maga idején gondoskodva nem volt. Lett szilvaiz annyi, a mennyi 5—6 esztendőre is elégséges; hibáztak, a kik a nagy készeletet már őszkor csekély áron eladták; ha jól van befőve, eláll a szilvaiz több évig számba se vehető csekély gondozás mellett; ép így van ez az aszalt szilvával is, csak a raktár helye legyen szellős és száraz, egerektől ment. És fáink terméke megérdemli a gondoskodást,

mert a gyümölcs az, a mivel többféléből állott ebédünket végetül jóízűen fűszerezni szoktuk.

Szentgyörgyi József.

Üzleti heti szemle.

(A „Pesther Lloyd“ nyomán.)

Gabona és gypajupiacz Budapest, 1881. márczius 12-től márczius 19-éig.

Buza: gyenge kínálat mellett erős kereslet, forgalom 80,000 metermázsa, ár 12.20 frt.

R o z s változatlan, forgalom 3000 metermázsa, ár 10.25 forint.

Á r p a kevésbé keresett, forgalom 5000 metermázsa, ár: takarmányárpa 6.75 frt, seres árpa 7.65 frt.

Z a b vetésre keresett, forgalom 3000 metermázsa, ár 6.30 frt.

T ö r ö k b u z a hanyatló árral, forgalom 7000 metermázsa, ár 5.60 frt.

G y a p j u. A Józsefvásár eléggé igazolta e czikk lanyha irányzatát és az árcsökkenések csak azért nem voltak jelentékenyebbek, mivel a készlet meglehetősen elfogyott s a választék csekély. A legnagyobb árcsökkenést a durva homoki gypaju szenvedte, mely 8—10%-al jegyeztetett olcsóbban, mint a múlt év november havában. Középmínőségű gypajuk csak körülbelül 3—4%-al jegyeztettek olcsóbban, mint novemberben. Vevőkként csupán belföldiek léptek tel s a külföld dacára az olcsó áraknak, nem vett részt a vásárban. Az eladott mennyiség körülbelül 16—17,000 mm. hátmosatu gypajut tesz, melynek fele katonaszövetgypajura esik, a másik fele hegyi kétnyiretű téli s nyári s középgyenyiretű gypajura. Azonkívül eladott körülbelül 100 mm. gyárszerűleg mosott gypaju belföldi számlára. Az árak következőkép jegyeztettek: tiszai kétnyiratu nyári gypaju 128—131 frt, téli 137—138, hegyi kétnyiratu nyári gypaju 150—156, téli durva homoki egyenyiratu 108—111, középgyenyiratu 175—181, 100 kgonként. A legközelebbi Medárdnapi vásár május hó 29-én kezdődik.

G a b o n a - á r a k :

minimum és maximum: Budapest már. 19. | Bécs már. 19.

Buza	11.60—12.90 frt	10.60—13.85 frt
Rozs	10.20—10.50 frt	10.60—11.45 frt
Árpa, takarmány	6.45—6.75 frt	6.50—7.00 frt
Árpa, szeszfőzésre	7.45—8.25 frt	8.80—9.50 frt
Árpa, seres	8.55—9.65 frt	9.90—10.80 frt
Zab	6.30—6.50 frt	6.45—7.20 frt
Törökbuza	5.60—5.70 frt	6.30—6.40 frt

Budapesti marhavásár márczius 17-én. Őszszes felhajtás 1004 drb. nagy és 1312 drb. apró marha. Ebből eladott 9 drb. bika, 618 db. ökör, 300 db. vágó tehén, 133 drb. fejős tehén, 9 drb. bival, 436 db. borju, 876 drb. bárány. Árak: bika darabonként 80—195 frt, ökör páronként 170—330 frt, vágó tehén páronként 120—280 frt, fejős tehén darabonként 90—196 frt, bival páronként 160—245 frt, borju darabonként 9—28 frt, bárány páronként 3.50—6.50 frt. Húsárak

100 kilonként: ökörhús 46—50 frt, tehénhús 44—47 frt, borjúhús 60—80 frt, bivalhus 42—45 frt.

Bécsi marhavásár márczius 14-én. Összes felhajtás 2325 drb és pedig 1529 drb. magyar, 185 drb. lengyel 611 drb. német fajta. Árak 100 kilonként: magyar hizó 50—56 frt, lengyel 52—55 frt, német 55—59 frt, tehén 51—53 frt, bival 40—44 frt.

Kőbányai sertés vásár martius 18-án. (Az első magyar sertésbizalmi és kölcsönelőgező részvénytársaság jelentése.) Jó minőségű magyar sertés csak kevés volt a piacon és így magasabb árak mellett nem fejlődhetett nagyobb üzlet, szerbiai és romániai minőségű sertés azonban annál több került forgalomba.

Jegyzett árak: magyar válogatott sertés 180—240 kgr. 58—59 kr., 280 kgr. 60 kr., öreg 300 kgr. felül 56—57 kr., vidéki sertés 54—56 kr, szerbiai transitó 54—57 1/2 kr, romániai 53—54 1/2 kr, sündiszó 50 1/2—51 kr.

Takarmanárak: tengeri bánáti 5.75 frt, romániai 5.90 frt, árpa 6.60 frt. Helybeli állomány: márcz. hó 11-éről maradt: 6918 darab; hozzá hajtattott: Dél-Magyarországból hizott 2963 drb., hizó 7330 drb., Szerbiából 2200 drb., Romániából 3829 drb., magyar államvasuton 1845

drb., a budai vámon 102 drb., együtt 17,808 drb., összesen 86,994 drb. Elhajtattott: Felső-Magyarországba 267 drb., Bécsbe 2663 drb, Csehországba 919 drb., Bodenbachon át 2514 drb., Ruttkán át 602 drb., Dél-Németországba 1257 drb., Budapesti fogyasztás 2524 drb., Kültelki fogyasztás 142 drb., együtt 10,888 drb., marad állomány 76,106 drb., és pedig 5375 drb. szerbiai, 6870 drb. romániai. Az egészségrendőri szemle által eddig 913 drb. lett a fogyasztás alól kivonva és kiirtva.

Disznózsir csekély készlet mellett emelkedőben, kész áru hordóval együtt 72 1/2—73 frt, junius-september havi kötésben hordóval együtt 70 1/2—71 frt.

Szalonna csekély kereslet dacára változatlan, vidéki szalonna 61—62 frt, városi áru 63—64 frt, füstölt szalonna 68—69 frt.

Bécsisertés vásár márczius 15-én. Összes felhajtás 3557 drb. és pedig 1082 drb. nehéz, 1140 drb. középhez és 1335 drb. süldő; melyből 1972 drb. magyar, 1335 drb. orosz-lengyel, 13 drb. oláh fajta. Árak 100 kilonként: nehéz 53—55 frt, középhez 49—52 frt, süldő 36—44 frt; szalonna és zsir 68—70 frt.

Felelős szerkesztő: GAMAUF VILMOS.

Piaczi árak.

A heti vásár		Egy hectoliter vagy metermázsá*						100 kilo		1 köbméter	1 kilo
helye	napja	tiszta buza	elegy buza	rozsa	árpa	zab	törökbuza	széna	szalma	tüzifa	marhahús
á r a k r a j o z á r o k b a n											
Besztoreze		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brassó		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Csik-Szereda		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Décs		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Déva		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Erzsébetváros		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Fogaras		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
K.-Fehérvár		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gy.-Sz.-Niklós	márt. 12	925	750	625	450	250	450	330	80	150	36
Molozsvár	márt. 17	780	—	620	—	240	340	250	240	350	46
K.-Vásárhely		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nagy-Enyed		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
H.-Szeben	márt. 18	760	610	560	410	230	330	180	100	350	44—48
Begesvár		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
S.-Sz.-György	márt. 14	820	780	520	310	180	350	300	160	250	44
Sz.-Régen	márt. 17	775	635	600	—	260	340	370	200	280	36
Sz.-udvarhely	márt. 15	800	650	550	—	250	400	260	50	220	36

*) A csillaggal jelelt árak metermázsára értendőek.

Melléletek

100 darabonként 1 forint 40 kr-ával számíttatnak.

A hirdetés szövegét a t. megrendelők minden külön díj nélkül teljes egészében akarhányszor változtatathatják.

Az „Erdélyi gazda” hirdetési díjszabályzata.

A kívánt tér megnevezése	széri hirdetésnél									
	1	1—3	4—6	7—12	13—18	19—24	25—30	31—36	37—42	43—52
	fizetendő forint									
10/16 v. egész oldal	7	20	35	65	95	120	140	160	180	210
9/16 v. fél „	4	10	18	33	48	60	70	80	90	105
4/16 v. negyed „	3	6	9	17	24	30	35	40	45	53
3/16 v. nyolczad oldal	2	3	5	9	12	15	18	20	23	27
1/16 v. tizenhatod „	1	2	3	5	6	8	9	10	12	14

Ezenkívül 30 kr. bélyegdíj annyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik.

Egyletünk t. tagjai és

lapunk t. előfizetői 25% vagyis egy negyed rész engedményben részesülnek ha hirdetésük beküldésekor tagsági vagy előfizetői minőségükre hivatkoznak.